

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

July 2022 | PL

„The Grassroots View” – S3 odcinek 19 – „Kraje Bałkanów Zachodnich u progu Unii Europejskiej”

Przeciągający się proces akcesji krajów Bałkanów Zachodnich znalazł się ponownie w programie UE. Ten odcinek „The Grassroots View” dotyczy przede wszystkim rozszerzenia UE i Bałkanów Zachodnich, gdyż postępy tych krajów na drodze do

członkostwa UE są nierównomierne.

Nasi goście dyskutują o zasadzie stopniowej i postępującej integracji, o perspektywach przyłączenia się regionu do rodziny UE oraz o ewentualnym wpływie zwiększonego zainteresowania UE Ukrainą na negocjacje z Bałkanami Zachodnimi.

Członek EKES-u i przewodniczący Komitetu Monitorującego ds. Bałkanów Zachodnich **Ionuț Sibian**, którego kraj (Rumunia) wstąpił do UE w 2007 r., przedstawia stanowisko społeczeństwa obywatelskiego na temat aktualnej sytuacji w regionie.

Były urzędnik wyższego szczebla Unii Europejskiej i polskiej administracji rządowej **Jarosław Pietras**, który uczestniczył w procesie przystąpienia Polski do UE, dzieli się doświadczeniami z negocjacji, wskazując na podobieństwa i różnice między dużym rozszerzeniem w 2004 r. a sytuacją obecną.

Sekretarz generalna Krajowego Kongresu Młodzieży z Albanii **Dafina Peci** wyraża aspiracje młodych Albańczyków związane z europejską przyszłością tego kraju.

Dziennikarka Agence Europe **Camille-Cerise Gessant** oraz korespondentka mediów zachodniobałkańskich ds. UE w Brukseli **Erisa Zykaj** przedstawiają swoje zapatrywania na sytuację prasy w regionie i ideę europejskiej wspólnoty politycznej. (at)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

ARTYKU? WST?PNY

Wzmocnienie pozycji m?odzie?y i wsp?lna pomoc dla Ukrainy

Kiedy to piszę, nasza skrzynka pocztowa zapełnia się właśnie zgłoszeniami do konkursu o Nagrodę dla Społeczeństwa Obywatelskiego 2022 r., który ogłosiliśmy na początku czerwca. Jak co roku poszukujemy najbardziej kreatywnych i wybitnych projektów organizacji społeczeństwa obywatelskiego i osób indywidualnych. Takich, które będą nas napawać dumą ze wspaniałej pracy społeczeństwa obywatelskiego w terenie w całej Europie.

Ten rok jest jednak szczególny. Po raz pierwszy zamiast jednego tematu nagrody wybraliśmy dwa: młodzież i Ukrainę. Dlatego też wyłonimy dwie grupy laureatów, po trzech w każdej kategorii.

Ze względu na to, że 2022 jest Europejskim Rokiem Młodzieży, początkowo postanowiliśmy nagrodzić projekty, które wzmacniają pozycję młodych ludzi. Nasza nagroda ma pokazać, że sprawą niecierpiącą zwłoki jest umożliwienie młodzieży aktywności obywatelskiej i znaczącego udziału w procesach decyzyjnych wpływających na naszą – a zwłaszcza na ich – przyszłość.

Lecz gdy Rosja przypuściła brutalny atak na Ukrainę, powodując potworne cierpienie, zaczęły do nas napływać wieści o ofiarności europejskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego i

obywateli, którzy błyskawicznie się zmobilizowali do pomocy europejskim sąsiadom.

To wtedy podjęliśmy decyzję o dopuszczeniu do konkursu projektów pomocy dla ukraińskich cywili dotkniętych wojną. Wyłonimy zwycięzców spośród osób niosących pomoc humanitarną w terenie, udzielających schronienia, wspierających integrację Ukraińek i Ukraińców na europejskich rynkach pracy, w szkołach i społeczeństwie, a także nieustannie dodających otuchy ludziom, którzy doświadczają brutalności i agresji, w czasie, gdy tego najbardziej potrzebują.

Jeżeli realizujesz projekt mający na celu stworzenie lepszej przyszłości dla młodych ludzi lub starasz się pomóc w jakikolwiek sposób Ukrainkom i Ukraińcom – czy to uchodźcom przebywającym już w UE, czy też osobom, które pozostały w ogarniętym wojną kraju – szybko prześlij nam swoje zgłoszenie. Jeżeli znasz kogoś, kto może się poszczycić doskonałymi wynikami w którymś z tych dwóch obszarów tematycznych, przekaż mu te informacje! Nie zwlekaj z nadesłaniem kandydatury, gdyż nie ma czasu do stracenia: ostateczny termin upływa 31 lipca.

Mamy nadzieję otrzymać zgłoszenia wielu twórczych i przydatnych projektów. Jest to okazja, by złożyć hołd wszystkim tym osobom, które starają się stworzyć lepszą Europę dla młodzieży i wespół z nią, a także tym, które okazują odwagę, człowieczeństwo i solidarność w obliczu zła.

Cillian Lohan

Wiceprzewodniczący EKES-u ds. komunikacji

DO ODNOTOWANIA

31 lipca 2022 r., godz. 10.00 (czasu brukselskiego)

[Nagroda dla Społeczeństwa Obywatelskiego: zapewnianie lepszej przyszłości młodym ludziom i pomoc dla ukraińskich ofiar wojny \(ostateczny termin nadsyłania zgłoszeń\)](#)

18 lipca 2022 r., Bruksela

[Informowanie o prawach podstawowych i praworządności](#)

21-22 września 2022 r., Bruksela

Sesja plenarna EKES-u

WYOBRA? SOBIE UKRAIN?...

Olga Czajko, ukraińska reporterka informacyjna z Kijowa, zajmująca się życiem społecznym i politycznym, a obecnie wydarzeniami wojennymi w Ukrainie, skomentowała specjalnie dla „EKES info” decyzję Rady Europejskiej z 23 czerwca 2022 r. o przyznaniu Ukrainie statusu kraju kandydującego do UE. Zobacz również zdjęcie, które wybrała, aby zilustrować dla nas ten historyczny moment.

Otrzymanie statusu kraju kandydującego to wielkie, lecz zarazem bardzo bolesne osiągnięcie dla naszego kraju. Płacimy cenę krwi za nasze demokratyczne aspiracje, ale jest to jedyny sposób na odcięcie się od naszej postsowieckiej przeszłości i wpływów Rosji. Musimy wygrać tę walkę, aby nasze nowe pokolenia mogły wieść szczęśliwe i niezależne

życie.

W PUNKT

W kolumnie „W punkt” członkinie i członkowie EKES-u dzielą się poglądami na temat ważnych kwestii w programie europejskim. Tym razem poprosiliśmy członka EKES-u Maurizia Mensiego, sprawozdawcę opinii w sprawie [konsekwencji uchwalenia europejskiego aktu w sprawie czipów dla przemysłu obronnego, lotniczego i kosmicznego](#) przyjętej przez EKES na czerwcowej sesji plenarnej, by krótko powiedział nam, dlaczego to ważne zagadnienie.

Sprawozdawca wyjaśnił, że konsekwencje te dotyczą dwóch ważnych ze strategicznego punktu widzenia sektorów przemysłu – przemysłu obronnego oraz przemysłu lotniczego i kosmicznego.

MAURIZIO MENSI: „AKT W SPRAWIE CZIPÓW: NIE LEKCEWA?MY POTRZEB PRZEMYSŁU OBRONNEGO, LOTNICZEGO I KOSMICZNEGO”

Półprzewodniki, które są niezbędnym komponentem każdego produktu cyfrowego, mają zasadnicze znaczenie dla przemysłu obronnego, lotniczego i kosmicznego, choć te dwa ostatnie sektory odpowiadają raptem za 1% światowego rynku czipów.

Półprzewodniki potrzebne w tych sektorach muszą być odporne, niezawodne i zdolne do przechowywania danych i informacji w sposób zapewniający pełne bezpieczeństwo i ochronę. Chociaż przerwy w łańcuchu dostaw na ogół stanowią wyzwanie gospodarcze i być może również – społeczne, niedobory w tych strategicznych sektorach stają się również problemem z punktu widzenia bezpieczeństwa.

Europa polega na nielicznych dostawcach zagranicznych, co jest delikatną i brzemienną w skutki kwestią. Stany Zjednoczone, Chiny i Korea Południowa inwestują duże kwoty. Komisja Europejska zamierza – za pomocą aktu w sprawie czipów – podwoić produkcję w Europie w celu osiągnięcia 20-procentowego udziału w rynku do 2030 r, inwestując łącznie około 43 mld EUR.

EKES zwraca się jednak do Komisji o wyjaśnienie źródeł tego finansowania. Wydaje się ono bowiem częściowo pochodzić z przesunięcia środków wyasygnowanych już w budżecie na inne obszary priorytetowe, takie jak przestrzeń kosmiczna, AI i cyberbezpieczeństwo, czego nie można podważać. Biorąc pod uwagę już ograniczoną ilość dostępnych zasobów, nie należy również zmniejszać środków przeznaczonych na Europejski Fundusz Obronny. W związku z nasilającymi się napięciami geopolitycznymi zasadnicze znaczenie dla aktu w sprawie czipów ma zapewnienie odpowiedniego wsparcia finansowego dla sektora obronnego, lotniczego i kosmicznego.

Proponujemy również, by akt w sprawie czipów skupiał się na innowacjach i je promował nie tylko w zakresie małych, lecz również większych półprzewodników, które są wciąż powszechnie stosowane w przemyśle obronnym, lotniczym i kosmicznym.

Kwestią pierwszej wagi dla tych sektorów jest również opracowanie procedur certyfikacji. Na przykład w ramach europejskiej strategii na rzecz normalizacji trzeba wesprzeć opracowanie wspólnych norm wojskowo-cywilnych.

Kolejną kwestią, którą należy się również bezzwłocznie zająć, jest pewność prawa w dziedzinie pomocy państwa. Konieczne jest określenie na szczeblu UE kryteriów zatwierdzania wszelkich środków wsparcia i usprawnienia procedur administracyjnych na poziomie krajowym.

Niezbędne jest również pogłębienie współpracy z sojusznikami takimi jak Stany Zjednoczone za pośrednictwem Rady UE-USA ds. Handlu i Technologii. Podsumowując, globalny ekosystem półprzewodników dla przemysłu obronnego, lotniczego i kosmicznego jest złożony i wysoce współzależny. Jedynie wykorzystując mocne strony i opracowując skoordynowane strategie, można uniknąć powielania prac i zwiększyć skuteczność całego systemu.

Maurizio Mensi, członek EKES-u

„JEDNO PYTANIE DO...”

Jedno pytanie do...

W naszej sekcji „Jedno pytanie do...” zadajemy członkiniom i członkom EKES-u pytanie dotyczące aktualnego tematu, który zajmuje lub powinien zajmować priorytetowe miejsce w europejskim kalendarium.

W naszym lipcowym wydaniu rozmawiamy z **José Antonio Moreno Diazem**, członkiem EKES-u i sprawozdawcą opinii w sprawie [zwalczania przemocy wobec kobiet](#). Zapytaliśmy go o to, jakie działania mogłaby podjąć UE w celu zwalczania epidemii przemocy wobec kobiet i dziewcząt, którą określił jako formę terroryzmu powodującą każdego roku tysiące ofiar.

José Antonio Moreno Díaz: „Przemoc wobec kobiet jest kwestią praw człowieka”

Spośród prawie 500 mln osób mieszkających w UE około połowa to kobiety. Według badania Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 2014 r. około jedna trzecia kobiet w UE doświadczyła przemocy w pewnym momencie życia tylko z tego powodu, że są kobietami.

Można zaobserwować istną **epidemię przemocy wobec kobiet**: w związkach miłosnych, w środowisku rodzinnym i zawodowym, na ulicy itd. Jest to forma terroru wobec kobiet, która co roku dotyka tysiące z nich: odnoszą rany na ciele, są ofiarami między innymi zabójstw, złego traktowania, poniżenia, gwałtu, napaści, zniewagi, obelg i gróźb.

Przemoc wobec kobiet jest zatem kwestią praw człowieka, tzn. jest równoznaczna z łamaniem praw człowieka po prostu ze względu na przynależność do płci żeńskiej: prawa do integralności cielesnej i psychicznej, do bezpieczeństwa, niedyskryminacji, prywatności itd.

Obowiązkiem organów państw członkowskich oraz instytucji UE jest zatem ochrona praw kobiet w kontekście praw człowieka: przedstawiony przez Komisję 8 marca – w Międzynarodowym Dniu Kobiet – wniosek dotyczący dyrektywy jest niezbędnym i pilnie potrzebnym pierwszym krokiem w tym kierunku.

EKES z zadowoleniem przyjmuje nowość regulacyjną, którą stanowi dyrektywa w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet z perspektywy międzysektorowej. W oczach społeczeństwa jest to bardzo pożądany dokument.

Ponadto, biorąc pod uwagę zakres i zasięg różnorodnych form przemocy wobec kobiet, strategie polityczne mające na celu ich zwalczanie nie mogą być neutralne, lecz muszą być opracowywane z zastosowaniem jasnego i jednoznacznego **podjęcia uwzględniającego perspektywę płci** w taki sposób, aby ułatwić zrozumienie ich konieczności i skuteczności.

Potrzebna jest debata nad przemocą wobec kobiet w UE, by opracować mechanizmy określające zachowania takie jak przemoc, które podlegają ściganiu, a także wprowadzić kary i zdefiniować okoliczności obciążające. Jednak niezbędne jest również stworzenie procedur chroniących ofiary oraz zapewniających bezpieczny i pewny dostęp do postępowania sądowego, a także mechanizmy wsparcia i integracji dla ofiar.

EKES proponuje, by w ramach dialogu społecznego i rokowań zbiorowych uwzględniono konkretne środki w celu zagwarantowania ofiarom przemocy utrzymania miejsca pracy lub – jeżeli go nie mają – integracji z rynkiem pracy.

Mamy wszyscy świadomość, że sądy nie zdołają rozwiązać samodzielnie problemów społecznych i że kara nie powinna być jedynym rozwiązaniem. Konieczne jest zapewnienie kształcenia wielodyscyplinarnego i polityki uświadamiającej: powinniśmy wykorzystać edukację i kulturę, by zapobiec wykształceniu się przemocowych nawyków, i zadbać o stworzenie warunków nauki sprzyjających równości i poszanowaniu

różnorodności.

Biorąc pod uwagę znaczenie edukacji w kształtowaniu ról i stereotypów związanych z płcią, niezbędne jest uwzględnienie jej funkcji zapobiegawczej – zwłaszcza za pomocą kompleksowej edukacji seksualnej – na wszystkich etapach kształcenia, a także wyraźne włączenie we współpracę instytucjonalną społeczności edukacyjnej, organizacji społeczeństwa obywatelskiego (szczególnie stowarzyszeń feministycznych), partnerów społecznych i społeczności dotkniętych problemem.

Wreszcie EKES jest głęboko zaniepokojony faktem, że skrajna prawica postawiła sobie za cel zwalczanie propozycji dotyczących równości kobiet i mężczyzn, a szczególnie – systematycznym negowaniem przemocy strukturalnej wobec kobiet, której doświadczają one tylko z tego powodu, że są kobietami. Takie negowanie przemocy nie tylko zakłóca wspólne życie na równych zasadach, lecz godzi również w wartości i zasady zapisane w art. 2 TUE.

ZGADNIJ, KOGO ZAPROSILI?MY.

Niespodziewany go??

W naszej kolumnie „Niespodziewany gość” przedstawiamy osoby, których praca inspiruje innych i których determinacja i zaangażowanie w to, co robią, zasługują na szacunek.

W obecnej edycji „EKES Info” gościmy ukraińską dziennikarkę z Kijowa **Olę Czajko**, która opowiada o swojej pracy dziennikarskiej w czasie wojny i wyzwaniach, przed którymi stoi ona oraz inne dziennikarki i dziennikarze w Ukrainie. Opisuje, w jaki sposób dostosowali swoje metody pracy do niebezpiecznych czasów, w których żyją, w jaki sposób służą swojemu krajowi oraz jak radzą sobie z fałszywymi informacjami i propagandą.

Olga Czajko: „Czeka nas długa droga”

Pewnego dnia budzisz się i dowiadujesz, że w kraju jest wojna.

Świat się rozpada. Nadal usiłujesz przemówić do rozsądku swym krewnym w Rosji, lecz propaganda i strach odebrały im zdolność logicznego myślenia. Zdajesz sobie sprawę, że radykalnie zmienia się życie wszystkich Ukrainek i Ukraińców, w tym nas, dziennikarzy, gdyż teraz – przynajmniej w pewnym stopniu – uważamy się za żołnierzy.

Wszystko zaczęło się 8 lat temu, gdy Rosja zaatakowała Ukrainę po raz pierwszy. W latach 2014–2018 cały kraj i prasa borykały się z trudnościami. Kreml wykorzystywał propagandę, by na wiele sposobów usprawiedliwić swoje czyny, nazywając Ukraińców nazistami i przekonując Rosjan, że mieszkańcy Donbasu i Krymu potrzebują ich ochrony.

Później jednak sytuacja się nieco ustabilizowała. Po rewolucji godności (2013–2014) dziennikarze cieszyli się wolnością słowa. Znacznie łatwiej było organizować wywiady, politycy przestali uciekać przed prasą, a przedstawicielom mediów nigdy nie przyszłoby do głowy, że na przykład ujęcie wprowadzające jakiegoś miejsca – czy to dworca kolejowego, stacji metra, czy nawet mostu – może być zagrożeniem dla kraju.

Niemniej ukraińskie społeczeństwo spodziewało się pełnej inwazji ze strony Rosji przynajmniej od grudnia 2021 r. Było kilka sygnałów ostrzegawczych: zaostrenie rosyjskiej retoryki i propagandy, ewakuacja pracowników ambasad od Kijowa po Lwów, a także stanowcze zalecenie dla cudzoziemców, by na wszelkie możliwe sposoby wyjeżdżali z Ukrainy. Prezydent i rząd Ukrainy odpowiadali wymijająco na pytania o wojnę, więc mogliśmy jedynie snuć hipotezy, kiedy nastąpi atak na pełną skalę.

Po przemówieniu Putina do Rosjan ogłoszonym 22 lutego, wielokrotnych ostrzeżeniach Joe Bidena skierowanych do Amerykanów i Ukraińców oraz pojawieniu się pomocy wojskowej było jasne, że wojna rozpocznie się lada dzień. Jednak, gdy 24 lutego wybuchła wojna, byliśmy zdruzgotani. Kiedy usłyszeliśmy dźwięki eksplozji w całym kraju, a ludzie zaczęli uciekać z Kijowa i innych miast i wsi, zdaliśmy sobie sprawę, że wojna jest tragedią, na którą nigdy nie można się w pełni przygotować. W pierwszym dniu

media starały się wszystko filmować w przeświadczeniu, że wojna szybko się skończy. Niemniej istniały też obawy, że czeka nas długa gehenna.

Ukraińska prasa posiada doświadczenie w relacjonowaniu działań antyterrorystycznych. Wielu korespondentów zdobywało szlify na linii frontu w Donbasie. Pod koniec 2016 r. Ministerstwo Obrony zorganizowało dla dziennikarzy pragnących uzyskać akredytację w strefie wojennej szkolenia, w czasie których można było uzyskać informacje o siłach zbrojnych Ukrainy i nauczyć się zasad medycyny taktycznej. Reporterzy musieli przestrzegać rygorystycznych zasad, na przykład nosić odzież ochronną, taką jak kamizelki kuloodporne i hełmy, oraz umieć sobie radzić w trakcie ostrzału. Musieli koordynować działania z rzecznikami prasowymi Ministerstwa Obrony i informować ich co dzień o tym, gdzie przemieszczają się na linii frontu. Mieli zakaz pokazywania lokalizacji naszego wojska. Niektórzy żołnierze prosili o zamazanie ich twarzy lub tatuaży na filmach wideo, żeby zapobiec rozpoznaniu przez wroga. Liczba ofiar śmiertelnych w wojsku miała być podawana wyłącznie na podstawie wiarygodnych i oficjalnych źródeł. Zaczęliśmy

zachowywać większą ostrożność podczas wywiadów z ludnością lokalną, gdyż wielu mieszkańców miast i wiosek położonych na linii frontu ma krewnych na terytoriach okupowanych i obawia się odwetu ze strony samozwańczych Donieckiej (DRL) i Ługańskiej Republiki Ludowej (ŁRL).

Od 24 lutego 2022 r. zasady te obowiązują wszystkich ukraińskich dziennikarzy. Musimy szczególnie zatroszczyć się o tych, którzy dzielą się swoimi doświadczeniami. Mieszkańcy wyzwolonych terytoriów często płaczą lub opowiadają historie, które przed wojną zachowaliby dla siebie. Musimy zatem wiedzieć, jak rozmawiać z ludźmi, dbając o to, by nie przysporzyć im dodatkowego stresu.

Zanim pokażemy jakiś materiał, musimy się zastanowić nie dwa, lecz trzy, cztery, a nawet dziesięć razy, nie popadając jednocześnie w paranoję czy autocenzurę. Musimy pamiętać, że wolność słowa w Ukrainie wywalczono sobie podczas kilku rewolucji. Dlatego też nie możemy jej nigdy stracić.

Wolność słowa powinna jednak zawsze iść w parze z jak największą odpowiedzialnością. Podam przykład. Na początku inwazji, kiedy Rosja nieustannie bombardowała Ukrainę, istniała silna pokusa, by pokazywać tragedię i ból bez żadnych filtrów – nieomal w czasie rzeczywistym, w formie oczekiwanej przez naszych odbiorców tradycyjnej relacji na żywo. Nieprzyjemną niespodzianką było to, że wróg może wykorzystać nasz materiał filmowy, by odpowiednio dostosować linię ognia! Obecnie unikamy nadawania relacji z danego miejsca przez kilka godzin po nagraniu materiału. Kolejnym ograniczeniem jest między innymi zakaz filmowania przewozu sprzętu wojskowego i żołnierzy na posterunkach odstępowych.

Omawiane przez nas tematy bardzo się zmieniły. W każdej opowieści pojawia się wojna i jej konsekwencje. Relacjonujemy ewakuacje, akty destrukcji i miasta zbudowane z prefabrykatów, które zastępują drogie, a także zwykłe domy zrujnowane przez Rosjan. Pomimo okupacji rozmawiamy z żołnierzami, bohaterami, którzy wspierają naszą armię, oraz z ich sąsiadami. Pomagamy wolontariuszom zbierać pieniądze na nasze siły zbrojne i medycynę taktyczną. Zdobyliśmy biegłość w procesie rozminowywania. Bardzo często zapominamy, jaki to dzień tygodnia lub miesiąc. Czeka nas długa droga.

Praca jest dla nas źródłem nieustannego stresu i wystawia na próbę nasze siły fizyczne i psychiczne. Stacje telewizyjne (ICTV i STB) założyły studio w schronie, by nieprzerwanie przez sześć godzin nadawać relacje – jest to nasz przedział czasowy w stworzonym przez Ministerstwo Kultury i Informacji telewizyjnym „Maratonie wiadomości”, który skupia sześć kanałów telewizyjnych (zarówno państwowych, jak i prywatnych) w celu zapewnienia całodobowych relacji wojennych.

Ukraina stara się zwalczać fałszywe informacje od co najmniej 8 lat. Dziennikarze z łatwością rozpoznają rosyjskie wpływy, gdyż po tylu latach mamy już smykałkę do rozumienia rosyjskiej propagandy. Większość doniesień sprawdzamy na podstawie wiarygodnych źródeł. Odpowiedzialni urzędnicy wywodzą się głównie z ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego. Rozmawiamy również z ekspertami w wielu dziedzinach życia ukraińskiego. Sprawdzamy sumiennie wiarygodność relacji na podstawie oficjalnych stron internetowych, mediów społecznościowych i – oczywiście – rozmów z ludźmi, o których opowiadamy.

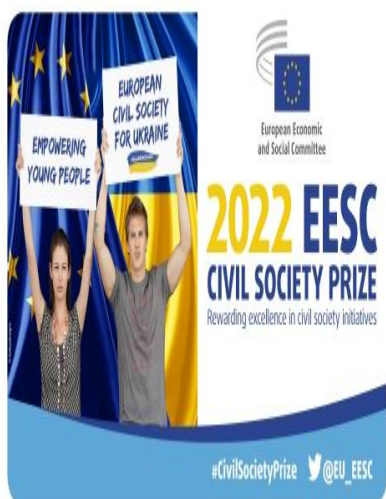
W naszym kraju nie ma kanałów rosyjskich czy też prorosyjskich. Dostęp do ich stron internetowych (z wyjątkiem oficjalnych) można uzyskać wyłącznie za pośrednictwem połączenia VPN. Nadal możemy śledzić rosyjskie kanały na Telegramie. Są łatwo dostępne i mogą rzecz jasna w pewnym stopniu wpływać na Ukraińców, lecz rząd i Rada Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony Ukrainy dokładają wszelkich starań, by wśród widzów i czytelników rozpowszechniać prawdziwe informacje.

„Maraton wiadomości” można obejrzeć na co najmniej 10 kanałach, także za pośrednictwem smartfona i aplikacji DIYA. Państwo wysyła ostrzeżenia za pomocą różnych kanałów i mediów społecznościowych, chociaż wiele problemów występuje na terytoriach okupowanych, które są odcięte od naszego internetu i połączeń mobilnych.

Bolączką wszystkich państw posowieckich jest ponadto podejrzliwość obywateli wobec wiadomości telewizyjnych. Pamiętają cenzurowanie prasy w czasach radzieckich i często mówią, że jest zmanipulowana. W pewnym sensie to dobrze, gdyż skłania ich do poszukiwania i porównywania informacji z różnych źródeł w celu wyrobienia sobie opinii. Mamy świadomość, że nasi sąsiedzi – Rosjanie i Białorusini – zbyt bardzo ufali oficjalnym informacjom i stracili umiejętność krytycznego myślenia. Dlatego też demokracja i wolność myśli są jedną z mocnych stron ukraińskich widzów, czytelników i dziennikarzy.

Olga Czajko, ukraińska dziennikarka w programie informacyjnym „Fakty”, ICTV i SLM News

WIADOMO?CI EKES-U

EKES otwiera konkurs o Nagrodę dla Społeczeństwa Obywatelskiego 2022 w dwóch obszarach tematycznych: młodzi i Ukraina

Dwoma tematami tegorocznej Nagrody EKES-u dla Społeczeństwa Obywatelskiego są zapewnienie młodym ludziom lepszej przyszłości i pomoc dla ukraińskich ofiar wojny.

EKES przyjmuje obecnie zgłoszenia do Nagrody dla Społeczeństwa Obywatelskiego 2022, która przyznana zostanie za innowacyjne i twórcze projekty oraz inicjatywy w dwóch kategoriach: wzmocnienie pozycji młodych ludzi oraz pomoc dla ukraińskich cywili, którzy ucierpieli wskutek straszliwych zdarzeń w swym ogarniętym wojną kraju.

Całkowita kwota **60 tys. EUR** zostanie przekazana maksymalnie sześciu laureatom, przy czym w każdej kategorii wyróżnionych zostanie trzech zwycięzców.

Tematem kategorii I jest **wzmocnienie pozycji młodych ludzi**. EKES wyłoni zwycięzców spośród projektów mających na celu stworzenie lepszej przyszłości dla młodych ludzi w Europie i z ich udziałem. Powinny one zaspokajać szczególne potrzeby młodych Europejczyków i przyczyniać się do wzmocnienia ich pozycji i uczestnictwa w życiu gospodarczym i społecznym.

Tematem Kategorii II jest **„europejskie społeczeństwo obywatelskie dla Ukrainy”**. Swoją nagrodą Komitet złoży hołd wszystkim aktywistom w terenie codziennie udzielającym pomocy humanitarnej Ukrainkom i Ukraińcom oraz pomagającym uchodźcom zarówno w chwili przybycia, jak i podczas procesu integracji w europejskim społeczeństwie.

O nagrodę ubiegać mogą się wszystkie organizacje społeczeństwa obywatelskiego, osoby fizyczne i przedsiębiorstwa prywatne realizujące inicjatywy nienastawione na zysk. Wszystkie inicjatywy i projekty

muszą być realizowane w UE, z wyjątkiem projektów należących do kategorii II które mogą być prowadzone również w Ukrainie.

Termin nadsyłania zgłoszeń: 31 lipca 2021 r. o godz. 10.00 (czasu brukselskiego).

Ceremonia wręczenia nagród: 14-15 grudnia 2022 r., Bruksela

[Pełny opis wymogów](#) oraz [internetowy formularz wniosku](#) można znaleźć na naszej stronie internetowej.

Celem tej sztanदारowej nagrody EKES-u jest uświadomienie obywatelom wybitnego wkładu społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie tożsamości europejskiej i europejskiego obywatelstwa oraz w krzewienie wspólnych wartości wspierających integrację europejską. (II)

EKES wyraża bezwarunkowe poparcie dla przystąpienia Ukrainy do UE

Zaledwie tydzień przed szczytem Rady UE EKES przyjął rezolucję, w której zdecydowanie poparł bezwarunkowe przyznanie Ukrainie statusu kraju kandydującego do UE i zadeklarował zaangażowanie europejskiego społeczeństwa obywatelskiego we współpracę z narodem ukraińskim na rzecz lepszej odbudowy tego kraju.

Na czerwcowej sesji plenarnej EKES przyjął drugą rezolucję w sprawie Ukrainy, zatytułowaną [„Ukraina - od pomocy do odbudowy - propozycje europejskiego społeczeństwa obywatelskiego”](#). Podkreślił w niej, że kraj ten powinien przystąpić do UE po spełnieniu wymogów członkostwa. Jednocześnie jasno zaznaczył, że przyznanie Ukrainie statusu kraju kandydującego nie może odbyć się ze szkodą dla trwającego procesu akcesyjnego krajów Bałkanów Zachodnich.

Jeśli chodzi o odbudowę kraju, to zwrócił uwagę na to, że konieczna jest natychmiastowa europejska i międzynarodowa pomoc finansowa, aby zapobiec całkowitemu zniszczeniu ukraińskiej gospodarki.

Przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** oznajmiła: *Nasza rezolucja stanowi wyraźny sygnał dla Komisji i Rady, by przyznać Ukrainie status kraju kandydującego. Ukraina zasługuje na to, a jej obywatelki i obywatele muszą mieć jasną perspektywę europejską.*

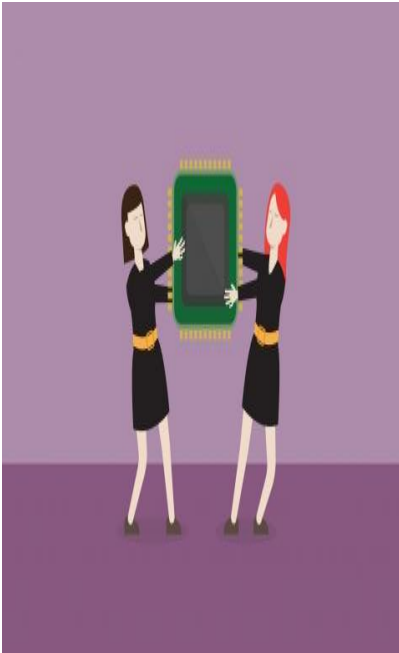
Przewodniczący Grupy Pracowników **Oliver Röpk**e zadeklarował ze swej strony: *Będziemy współpracować z Ukrainą, by stopniowo podejmowała kolejne kroki na rzecz spełnienia standardów członkostwa w UE wymaganych przez traktaty europejskie.*

Stefano Mallia, przewodniczący Grupy Pracodawców, stwierdził z kolei: *Wzywamy instytucje unijne do zapewnienia MŚP specjalnych funduszy nadzwyczajnych, początkowo przeznaczonych na pomoc w ich przetrwaniu, a następnie – w rozwoju.*

Séamus Boland, przewodniczący Grupy Organizacji Społeczeństwa Obywatelskiego, dodał: *Podmioty społeczeństwa obywatelskiego muszą być w centrum planowania, wdrażania i monitorowania unijnej i krajowej pomocy humanitarnej dla Ukrainy – zarówno w czasie wojny, jak i podczas odbudowy tego kraju.*

Marta Barandij, przewodnicząca organizacji „Promote Ukraine”, powiedziała: *Potrzebujemy Waszej pomocy w odbudowie kraju*, a **Maria Korolczuk**, występująca w imieniu organizacji pozarządowych CORE i Funky Citizens, stwierdziła w bardzo emocjonalnym wystąpieniu, że naród ukraiński jest zdeterminowany, aby wygrać i odbudować Ukrainę.

Głos zabrał również **Wsewołod Czencow**, szef ukraińskiej misji przy UE, który podziękował państwom członkowskim za okazaną solidarność i podkreślił, że otrzymanie statusu kraju kandydującego do UE jest dla Ukrainy wydarzeniem o znaczeniu egzystencjalnym. (at)

„Europejski akt w sprawie czipów”: Zasada „od laboratorium do produkcji” to za ma?o, aby osi?gn ?? odporno??

W nowym pakiecie opinii EKES stwierdza, że należy wzmocnić cały łańcuch wartości półprzewodników, w tym końcowe etapy produkcji, w których pandemia COVID-19 ujawniła również krytyczne luki.

Na czerwcowej sesji plenarnej EKES przyjął pakiet opinii w sprawie inicjatywy „Europejski akt w sprawie czipów”. EKES z zadowoleniem przyjął wnioski Komisji jako bardzo dobrą inicjatywę mającą ogólnie na celu rozwiązanie problemu niedoborów, jakie wystąpiły w czasie pandemii COVID-19, podkreślił jednak, że Komisja powinna w konkretnych obszarach pójść dalej.

EKES uważa przede wszystkim, że aby przemysł europejski osiągnął strategiczną odporność, należy wziąć pod uwagę cały sektor półprzewodników. *Zasada „od laboratorium do produkcji” Komisji nie idzie wystarczająco daleko, ponieważ łańcuch wartości nie kończy się produkcją – podkreśla **Heiko Willems**, sprawozdawca [opinii EKES-u w sprawie „Europejski akt w sprawie czipów”](#).*

EKES zwraca uwagę, że późniejsze etapy produkcji – pakowanie, testowanie i montaż – nie zostały w pełni uwzględnione. *Europejska produkcja jest czasami wysyłana do Azji Południowo-Wschodniej w celu pakowania, a następnie wysyłana z powrotem do Europy. Nie jest to właściwe podejście do strategicznej autonomii, jeśli spojrzymy na zagrożenia w ostatnich latach – stwierdził **Dirk Berggrath**, sprawozdawca [opinii EKES-u w sprawie europejskiego ekosystemu półprzewodników](#) (akt w sprawie czipów).*

Jednocześnie ważne jest, aby Europa pozostała otwarta, ponieważ sektor czipów jest jednym z najbardziej zglobalizowanych łańcuchów wartości na świecie. Ustanowienie zamkniętego łańcucha wartości nie miałoby sensu z ekonomicznego punktu widzenia. Właściwą drogą jest zdaniem EKES-u osiągnięcie właściwej równowagi między zwiększaniem zdolności Europy a wzmacnianiem partnerstw z krajami o podobnym światopoglądzie.

Aby ograniczyć niedobór półprzewodników w dłuższej perspektywie, UE musi zająć się kilkoma elementami: dostęp do surowców, zaplecze badawczo-rozwojowe, własność intelektualna i technologiczne know-how oraz dostępność wykwalifikowanej siły roboczej. Wymaga to znacznych inwestycji i wsparcia ze strony sektora publicznego. Komisja planuje pozyskać w nadchodzących latach 43 mld EUR. Duża część tego budżetu jest już jednak przeznaczona na inne programy, takie jak „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”, i zostanie jedynie przesunięta.

*Gdzie są nowe pieniądze dla przemysłu? – pyta **Stojan Czukanow**, sprawozdawca opinii EKES-u [„Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów”](#). Porównajmy to ze Stanami Zjednoczonymi, które inwestują 52 mld USD w latach 2021–2026, oraz z Chinami, które chcą uruchomić 150 mld USD do 2025 r. Nawet mniejszy kraj, Korea, planuje zainwestować 450 mld USD do 2030 r.*

UE będzie musiała znaleźć dodatkowe fundusze publiczne. EKES wzywa Komisję do uzupełnienia jej planów inwestycyjnych. Konieczne będzie również zwiększenie inwestycji prywatnych, aby pozyskać 43 mld EUR.

Komisja dopuszcza pomoc państwa w wysokości do 100 % luki w finansowaniu dla obiektów pierwszych w swoim rodzaju, tj. obiektów, które jeszcze nie istnieją w Europie, w celu wspierania segmentów technologii, które są szczególnie podatne na zagrożenia ze względu na kwestie geopolityczne lub znaczenie strategiczne.

Wszyscy zgadzamy się, że jeżeli mamy silne zależności w Europie i brak zdolności tam, gdzie potrzebujemy siły, projekty będą musiały być również finansowane ze środków publicznych – mówią trzej sprawozdawcy – ale stu procentowa pomoc państwa to sygnał alarmowy, ponieważ wtedy można zaproponować projekt, który nie jest rzeczywiście zrównoważony. Rentowność takich obiektów musi być zagwarantowana, przynajmniej w perspektywie średnioterminowej, bez prześcigania się w udzielaniu dotacji, tworzenia nadwyżek mocy produkcyjnych i zakłóceń na rynku.

Instrumentalizacja migrantów i ukraiński kryzys uchodźczy wymagają ponownego przemyślenia polityki migracyjnej

Sponsorowana przez państwo instrumentalizacja migrantów, mająca na celu destabilizację UE, oraz bezprecedensowy napływ uchodźców w wyniku wojny w Ukrainie sprawiają, że konieczne staje się dokonanie przeglądu europejskiej polityki migracyjnej. EKES zaznacza, że wspólne reagowanie na kryzysy uchodźcze wymaga solidarności i podziału obciążeń między państwami członkowskimi. Jednocześnie podkreśla potrzebę zagwarantowania migrantom bezpieczeństwa i poszanowania praw człowieka.

W przyjętej na czerwcowej sesji plenarnej opinii w sprawie **instrumentalizacji migrantów** członkinie i członkowie EKES-u zwrócili uwagę na to, że reakcja UE na instrumentalizację migrantów musi być częścią wspólnej, powszechnie akceptowanej i spójnej polityki migracyjnej.

W ramach przyszłego, oczekiwanego rozporządzenia na ten temat należy przewidzieć mechanizmy solidarnego podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi.

Stało się jasne – szczególnie teraz, w związku z wojną w Ukrainie i masowym przepływem uchodźców — że migracja dotyka wszystkie państwa członkowskie. W związku z tym należy przeformułować nowy pakt o migracji i azylu, by wprowadzić zmiany systemowe niezbędne do opracowania racjonalnej, opartej na prawach polityki azylowej i migracyjnej.

Stefano Palmieri, sprawozdawca opinii EKES-u, zaznaczył, że *należy nadal dążyć do ugruntowania wizerunku Europy jako miejsca zdolnego do udzielenia pomocy humanitarnej i zagwarantowania poszanowania praw człowieka.*

Co się tyczy zagrożeń hybrydowych wywoływanych przez państwa trzecie w celu sprawdzenia jedności UE, współsprawozdawca opinii **Pietro Vittorio Barbieri** zauważył, że ludzie nie są zagrożeniem, lecz raczej ofiarą takiej taktyki.

EKES podkreślił, że wykorzystywani w tym celu migranci są bardzo podatni na zagrożenia i potrzebują ochrony, zaznaczając, że pomoc humanitarna musi spełniać standardy wymagane na mocy prawa UE i być zgodna z ustalonymi praktykami dotyczącymi wspierania osób znajdujących się w trudnej sytuacji. EKES zaleca sprawiedliwe, pełne i natychmiastowe uznanie praw migrantów poddanych instrumentalizacji oraz unikanie szarej strefy niepewności administracyjnej. (at)

Konferencja w sprawie przyszłości Europy: kluczowe znaczenie mają obecnie działania następcze

Wspólne wysiłki organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ciągu ostatniego roku opłaciły się, a Konferencja w sprawie przyszłości Europy przyniosła znaczące rezultaty w kwestiach dotyczących Europejczyków. Tymi słowami przewodnicząca EKES-u Christa Schweng powitała Dubravkę Šuicę, wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do spraw demokracji i demografii, na sesji plenarnej EKES-u w dniu 15 czerwca 2022 r.

„W oparciu o zalecenia obywateli i biorąc pod uwagę wkład wszystkich zainteresowanych stron przyjęto 49 wniosków. Obejmują one wiele perspektywicznych celów, takich jak wyraźne nadanie EKES-owi pozycji pośrednika i gwaranta działań z zakresu demokracji uczestniczącej” –

powiedziała **Christa Schweng**.

Przewodnicząca EKES-u dodała, że obecne wyzwanie jest dwojakie – z jednej strony należy znaleźć najlepszy możliwy sposób wspierania zorganizowanego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a z drugiej prowadzić działania następcze związane z Konferencją, zapewniając dokładne, proste i przejrzyste informacje zwrotne pod postacią tablicy internetowej oraz nadzoru społeczeństwa.

Dubravka Šuica podkreśliła, że „Komitet jest niezbędnym elementem demokratycznego ekosystemu. Zwiększa on zaufanie i zmniejsza dystans między obywatelami a instytucjami. Obecnie bardzo ważne jest, abyśmy przekazywali Europejczykom informacje zwrotne na temat tego wyjątkowego procesu demokratycznego. Komisja zawsze będzie stała po stronie tych, którzy chcą zreformować UE w celu poprawy jej funkcjonowania. Zmiana traktatu nie powinna być jednak celem samym w sobie. Wiele można zrobić – i wiele zrobimy – w ramach obowiązujących traktatów”.

Ogłaszając konferencję w ramach działań następczych, która odbędzie się jesienią 2022 r. powiedziała, że „wydarzenie to będzie legitymacją całego procesu ponieważ demokracja jest drogocenna i – jak pokazały tragiczne wydarzenia w Ukrainie – nigdy nie możemy uznawać jej za pewnik. Musimy skupić się na dalszym rozwoju demokracji i przystosowywać naszą demokrację do przyszłych wyzwań”. (mp)

Professor Andrea Renda, CEPS

EKES ocenia trzeci? drog? Europy do cyfryzacji

Podczas debaty na czerwcowej sesji plenarnej EKES-u podkreślono, że deklaracja praw i zasad cyfrowych oraz akt w sprawie danych to kolejne dwa kroki UE na drodze do stworzenia przestrzeni cyfrowej, która stawiałaby ludzi na pierwszym miejscu.

Na sesji plenarnej 15 czerwca EKES zorganizował debatę nad **prawami i zasadami cyfrowymi** z profesorem **Andrea Renda**, starszym pracownikiem naukowym i kierownikiem ds. globalnego zarządzania, regulacji, innowacji i gospodarki cyfrowej w Centrum Studiów nad Polityką Europejską. Debata wiązała się z przyjęciem opinii EKES-u dotyczących projektu [europejskiej deklaracji praw i zasad cyfrowych](#) oraz [aktu w sprawie danych](#).

Profesor **Andrea Renda** wyraził poparcie zarówno dla deklaracji, jak i dla aktu, które są dwiema częściami układanki składającej się na system regulacyjny UE. Jest to alternatywa zarówno dla USA, gdzie dominuje prywatne zarządzanie w rękę olbrzymich korporacji, jak i dla kontrolowanych przez państwo Chin, w których dane pozyskiwane przez gigantów technologicznych stały się narzędziem powszechnej inwigilacji przez rząd.

Wierzymy w bezpieczeństwo i ochronę, co wymaga nie tylko większej odpowiedzialności ze strony jednostek i przedsiębiorstw prywatnych, lecz również uważniejszych i potężniejszych rządów, które mają odpowiednie narzędzia, by stwierdzić, co jest bezpieczne i pewne, a co może przerodzić się w zagrożenie – stwierdził. Mówimy też o zrównoważonym rozwoju – nie tylko pod względem środowiskowym, lecz w coraz większym stopniu również gospodarczym i społecznym – gdyż dotychczasowy model okazał się niezrównoważony pod względem gospodarczym i społecznym.

*Zaangażowanie UE w prawa i zasady cyfrowe jest bardzo istotne, by zlikwidować wciąż powszechną przepaść cyfrową, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do internetowych usług publicznych i prywatnych dla starzejącej się ludności i ludności na obszarach wiejskich – dodał **Philip von Brockdorff**, sprawozdawca opinii EKES-u w sprawie projektu deklaracji.*

Zaznaczył, że deklaracja powinna wspierać zrównoważony rozwój nie tylko z punktu widzenia środowiska, lecz również społeczeństwa, minimalizując szkodliwe skutki i potęgując pozytywny wpływ technologii cyfrowych na gospodarkę i społeczeństwo.

Prezentując opinię EKES-u dotyczącą aktu w sprawie danych, sprawozdawca **Marinel Dănuț Muresan** podkreślił potrzebę usmierzania zasadnych obaw społeczeństwa obywatelskiego: *Bardzo istotne jest bezpieczeństwo obywateli UE. Każda zainteresowana strona musi mieć dostęp. Musimy stworzyć ośrodki przetwarzania danych, które będą przestrzegać przepisów dotyczących cyberbezpieczeństwa, a także zapewniać wszystkim osobom przetwarzającym dane stałe szkolenia zawodowe, a wszystkim zainteresowanym stronom, w szczególności MŚP – sprawiedliwy dostęp.* (dm)

Left to right: Stefano Palmieri, Javier Doz Orrit, Brikena Xhomaqi, Luca Jahier, Gonçalo Lobo Xavier, Drago Píslaru

EKES wnosi o reformę europejskiego semestru, by zapewnić skuteczny udział zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego

Podczas dorocznej konferencji w czerwcu grupa ds. europejskiego semestru ponowiła apel o udział społeczeństwa obywatelskiego i zaproponowała stały i wspólny mechanizm finansowania inwestycji w celu zwiększenia gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności reagowania.

Konferencja była jednym z działań następczych związanych z niedawną [rezolucją Komitetu](#) i miała na celu przedyskutowanie reformy europejskiego semestru, w ramach którego nadzorowana będzie realizacja krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności. „W obliczu nowych wyzwań stojących przed UE należy zaktualizować i wzmocnić europejski semestr, a także otworzyć go na europejskie zorganizowane społeczeństwo obywatelskie” – wyjaśnił wiceprzewodniczący grupy **Gonçalo Lobo Xavier**.

Otwierając konferencję, przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** podkreśliła, że „społeczeństwo obywatelskie odegra kluczową rolę w Europie jutra”, a komisarz do spraw spójności i reform **Elisa Ferreira** stwierdziła: „O przyszłych kryzysach należy myśleć nie w kategoriach jednego głównego narzędzia, lecz wielu narzędzi i zestawu narzędzi. Potrzebujemy dywersyfikacji”.

W najbliższych latach UE będzie potrzebowała ogromnych inwestycji. Członkowie panelu dyskutowali nad tym, czy plany odbudowy powinny mieć charakter strukturalny i stały, aby zapewnić wspólne inwestycje w kluczowych obszarach. „Europa potrzebuje niezależności energetycznej” – powiedział przewodniczący grupy ds. europejskiego semestru **Javier Doz Orrit**, a przewodniczący Sekcji ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej (ECO) **Stefano Palmieri** położył szczególny nacisk na „zapewnienie strukturalnej zmiany systemu”.

Luca Jahier, wiceprzewodniczący grupy ds. europejskiego semestru, zamknął konferencję podkreślając znaczenie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności. „Przy pomocy tych narzędzi zrobiliśmy więcej w ciągu ostatnich dwóch lat niż w

ciągu ostatnich dwudziestu lat” – powiedział. „Musimy teraz zapewnić udział zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego, zwiększyć inwestycje i przyspieszyć transformację”. (tk)

Pietro Francesco De Lotto and Christa Schweng

Główne sektory przemysłu europejskiego apelują o zwiększenie roli EKES-u w kreowaniu polityki

Podczas wydarzenia z okazji 20. rocznicy podjęcia się przez EKES doradztwa w kwestiach przemian w przemyśle główne sektory przemysłu UE opowiedziały się za bardziej opartą na danych i ukierunkowaną na przyszłość reakcją na zakłócenia spowodowane pandemią COVID-19, rosyjską agresją, kryzysem klimatycznym oraz transformacją przemysłową i społeczną.

EKES obchodził 8 czerwca 20. rocznicę utworzenia Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle (CCMI). Przedstawiciele przemysłu górniczego, energetycznego, obronnego, lotniczego i kosmicznego zaznaczyli, że w całkowicie zmienionym świecie polityka UE musi dokładnie odzwierciedlać zarówno wymogi

przemysłowe, jak i kontekst społeczny.

Otwierając wydarzenie, przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** podkreśliła zaangażowanie na rzecz *współpracy ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim, instytucjami UE i wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu rozwiązania problemów naszego przemysłu.*

Komisarz do spraw rynku wewnętrznego **Thierry Breton** wyraził uznanie dla *EKES-u, który nadal odgrywa pierwszoplanową rolę w kwestiach polityki przemysłowej.* Powiedział uczestnikom wydarzenia, że wyzwania związane ze zmianą klimatu, pandemią i wojną w bliskim sąsiedztwie UE wymagają pilnie, by Europa potrafiła pokierować przyszłością swego przemysłu.

Przewodniczący CCMI **Pietro Francesco De Lotto** podkreślił rolę komisji w zadawaniu nowych pytań, antycypowaniu nowych dziedzin analizy i dzieleniu się podczas dyskusji nową wiedzą fachową w celu uwzględnienia poglądów wszystkich zainteresowanych stron. *Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle służy za wzór, jeśli chodzi o refleksję nad przyszłością dialogu społecznego w instytucjach europejskich* – dodał.

Wiceprzewodnicząca CCMI **Monika Sitárová** oświadczyła: *Nasze sprawozdania są bazą dowodową naszych opinii i zaleceń. Wykorzystujemy doświadczenia z dialogu społecznego, aby radzić sobie z przemianami w przemyśle i ich skutkami społecznymi, przewidywać zmiany i przyczyniać się do wypracowania akceptowanych społecznie rozwiązań.* (ks)

Christa Schweng and Ann Hardt

Europejska inicjatywa obywatelska: w dziesiątą rocznicę? EKES pragnie zwiększyć jej oddziaływanie

Z okazji Dnia Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej 2022, którego gospodarzem 2 czerwca był EKES, prelegenci i aktywiści podkreślili, że europejska inicjatywa obywatelska o większym oddziaływaniu będzie również bardziej popularna.

EKES obchodził dekadę europejskiej inicjatywy obywatelskiej, organizując wydarzenie podsumowujące osiągnięcia i wyzwania oraz wybiegające w przyszłość. Prelegenci i aktywiści nakreślili obraz niejednoznaczny, gdzie niezwykłym sukcesom towarzyszyły niedociągnięcia i słabości, wśród których najważniejsze dotyczyły **oddziaływania, dostępności i widoczności.**

*Świętujemy dziesiątą rocznicę tego wciąż wyjątkowego transnarodowego narzędzia uczestnictwa – stwierdziła **Christa Schweng**, inaugurując wydarzenie. Dziesięć lat to długi czas: z pewnością zdobyliśmy pewne doświadczenie. Ale to zarazem bardzo krótko. Musimy się jeszcze wiele nauczyć, wiele poprawić i zagwarantować, że europejska inicjatywa obywatelska znajdzie w procesie instytucjonalnym UE miejsce, na które zasługuje.*

Przewodnicząca EKES-u ogłosiła decyzję tej instytucji o zajmowaniu stanowiska w sprawie niektórych udanych inicjatyw, zanim jeszcze Komisja Europejska zareaguje na nie, poczynając od inicjatywy „**Ratujmy pszczoły**”. EKES będzie również zwracać szczególną uwagę na młodych ludzi i monitorować, w jaki sposób państwa członkowskie korzystają z możliwości obniżenia do 16 lat minimalnego wieku wymaganego do podpisania europejskiej inicjatywy obywatelskiej – co do tej pory dotyczy jednego państwa członkowskiego – obok trzech innych państw, w których wiek uprawniający do głosowania wynosi zasadniczo 16 lub 17 lat.

Wiceprzewodnicząca Komisji **Dubravka Šuica** powiedziała: *Europejska inicjatywa obywatelska to przykład zdolności instytucji do dostosowania się, zmiany i poprawy naszego zaangażowania we współpracę z obywatelami. Musimy skupić się na dalszym rozwijaniu ekosystemu innowacji demokratycznych oraz zaangażowania obywateli i udziału w demokracji*

Poseł do PE **Helmut Scholz** zasugerował, że gdyby Parlament Europejski nabył prawo do inicjatywy ustawodawczej w drodze zmian w traktatach w następstwie Konferencji w sprawie przyszłości Europy, mógłby zadbać o to, by po udanych europejskich inicjatywach obywatelskich podejmowane były odpowiednie kroki następcze.

Jeden z warsztatów skupił się na powodzeniu niedawnych europejskich inicjatyw obywatelskich. Ich inicjatorzy zgodzili się, że wobec braku znacznych środków finansowych na kampanie, których koszt szacuje się na około 300 000 EUR, dla uzyskania wymaganego miliona podpisów kluczowe znaczenie ma wsparcie ze strony organizacji pozarządowych. Podkreślili, że ludzie ufają tym organizacjom, a ponieważ ufają, są bardziej skłonni do podpisywania i przekazywania danych osobowych wymaganych przez państwa członkowskie.

Kolejna sesja dotyczyła popularności europejskiej inicjatywy obywatelskiej wśród młodych ludzi, których jest wiele wśród inicjatorów, choć nie odpowiadają oni za te najbardziej udane projekty. Prelegenci omówili sposób, w jaki instytucje mogłyby zachęcić większą liczbę młodych ludzi do korzystania z narzędzi takich jak europejska inicjatywa obywatelska. Młodzi aktywiści podkreślili, że edukacja polityczna w młodym wieku jest

niezbędna w całej UE, tak aby nie dopuścić do tego, by takie narzędzia były dostępne tylko dla niewielkiej grupy osób wysoko wykształconych. [Więcej informacji o wydarzeniu](#) (dm/rl)

AKTUALNOŚCI Z GRUP

Wzrost inflacji bez indeksacji: malej? p?ace pracowników i ro?nie ubóstwo

Grupa Pracowników w EKES-ie

Należy podjąć odpowiednie działania, żeby pracownicy i rodziny, którzy już mają trudności z pokryciem wszystkich wydatków, nie doświadczyli całkowitego ubóstwa, ponieważ inflacja co miesiąc obniża ich wynagrodzenia.

Inflacja jest procesem złożonym i ma wiele przyczyn. Jej skutki są jednak jasne i bezpośrednie: obecnie płace pracowników i rodzin w całej Europie zmniejszają się, a oszczędności topnieją. Jak zwykle najbardziej cierpią osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji, ponieważ już mają bardzo małą możliwość manewru (jeżeli w ogóle ją mają). Ponadto obecny wzrost cen dla większości pracowników jest szczególnie widoczny przy podstawowych towarach, takich jak żywność, energia elektryczna,

ogrzewanie i paliwo.

Z [danych EBC](#) wynika, że w 2008 r. działał pewien rodzaj automatycznej indeksacji łączącej rosnące koszty utrzymania z płacami (Belgia, Hiszpania, Francja, Cypr, Luksemburg, Malta i Słowenia) lub indeksacji nieautomatycznej, ale nadal z pewnymi wytycznymi (Grecja, Włochy i Finlandia). Po wprowadzeniu środków oszczędnościowych po kryzysie z 2008 r. jedynie Belgia i Luksemburg utrzymały automatyczną indeksację. Tymczasem we Włoszech, na Cyprze i Malcie działała nieautomatyczna indeksacja ([EBC](#)). Środki te zazwyczaj opierają się na ogólnych kosztach utrzymania i chociaż pomagają, nie są w stanie złagodzić skutków wzrostu cen towarów podstawowych wymienionych powyżej. W większości państw UE nie działa jednak żaden z tych systemów. W związku z tym jeszcze ważniejsze jest zapewnienie dodatkowej pomocy osobom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji oraz maksymalne skupienie się na przyczynach wzrostu cen. W perspektywie krótkoterminowej niektóre przyczyny inflacji, a mianowicie rosyjska inwazja na Ukrainę, są poza naszą kontrolą. W obliczu rosnącej niepewności należy również zająć się ograniczeniami strukturalnymi w globalnych łańcuchach dostaw po pandemii COVID-19. Konieczne są rozwiązania długoterminowe. Tymczasem należy podjąć odpowiednie działania, żeby pracownicy i rodziny, którzy już mają trudności z pokryciem wszystkich wydatków, nie doświadczyli całkowitego ubóstwa, ponieważ ich wynagrodzenia co miesiąc tracą na wartości. (prp)

Prezydencja czeska: Europa jako zadanie ma wielki sens

Stefano Mallia, przewodniczący Grupy Pracodawców w EKES-ie

Praga przedstawiła pragmatyczny i dynamiczny program, prawidłowo określający bezpośrednie wyzwania, przed którymi stoimy.

Republika Czeska przejmuje rotacyjne przewodnictwo w Radzie UE w trudnym dla Unii okresie – prawdopodobnie najbardziej krytycznym w jej historii – ponieważ znów mamy do czynienia z wojną na naszym kontynencie, a jednocześnie wciąż zmagamy się ze skutkami pandemii, słabego ożywienia gospodarczego i inflacji.

Wybrane przez czeską prezydencję motto „**Europa jako zadanie**” jest nader wymowne. Faktycznie wszyscy mamy za zadanie nadać Europie nową myśl, nowy kształt i nową energię i znaleźć odwagę do tego, by przemyśleć nasze aktualne podejście.

Stoją przed nami istotne wyzwania: musimy skupić się na tworzeniu warunków dla pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu w UE, a jednocześnie zapewnić strategiczną odporność i konkurencyjność europejskiej gospodarki. Tylko dzięki silnej i konkurencyjnej gospodarce możemy sprostać presji międzynarodowej, a przy tym zadbać o naszych obywateli.

Należy nadal pogłębiać rynek wewnętrzny, zwłaszcza w sektorze usług i gospodarki cyfrowej. Musimy też poprawić otoczenie biznesowe, w tym wspierać naukę, badania i innowacje. Tylko w ten sposób zdołamy zwiększyć konkurencyjność europejskich firm.

Wszyscy popieramy Zielony Ład i agendę „Gotowi na 55”, ale musimy być ostrożni, jeśli chodzi o tempo dekarbonizacji unijnego przemysłu. Kwestie naszego bezpieczeństwa energetycznego są obecnie bardziej pilne niż transformacja energetyczna. Przede wszystkim należy wzmocnić odporność energetyczną całej UE. Musimy zadbać o to, by przestać być zależnym od Rosji i jednocześnie zabezpieczyć dostawy energii od innych podmiotów.

W kwestii imigracji i uchodźców trzeba dążyć do wprowadzenia stałych i trwałych rozwiązań, które zapewnią równą odpowiedzialność w tym względzie wszystkich państw członkowskich UE.

Ufamy, że Republika Czeska będzie przewodzić Unii z wielką determinacją. Praga przedstawiła pragmatyczny i dynamiczny program, prawidłowo określający bezpośrednie wyzwania, przed którymi stoimy, i stawia sobie za cel ich jak najszybsze rozwiązanie w najbardziej efektywny sposób.

Jest to program prezydencji, który stawia gospodarkę i jej konkurencyjność w centrum uwagi i który Grupa Pracodawców będzie wspierać.

Europa jako zadanie ma wielki sens. (sm)

Konferencja w Irlandii na temat europejskiej sprawiedliwej transformacji

Grupa Organizacji Społeczeństwa Obywatelskiego w EKES-ie

Grupa Organizacji Społeczeństwa Obywatelskiego EKES-u zorganizowała we współpracy z siecią Irish Rural Link konferencję w Irlandii, aby zbadać z różnych perspektyw zagadnienie sprawiedliwej transformacji.

W dniu 9 czerwca w Tullamore w Irlandii [Grupa Organizacji Społeczeństwa Obywatelskiego](#) odbyła [wspólną konferencję](#) z Irish Rural Link (IRL), ogólnokrajową siecią reprezentującą interesy społeczności wiejskich w tym państwie.

Wydarzenie było poświęcone różnym aspektom **sprawiedliwej transformacji**. Prelegenci dyskutowali o konieczności sprawiedliwego przebiegu przemian i o wynikających z nich możliwościach w ramach trzech następujących paneli:

- Wzmocnienie społeczności i budowa zdolności poprzez rekreację i dziedzictwo
- Tworzenie miejsc pracy i wdrożenie energetyki opartej na źródłach odnawialnych
- Inwestycje w kształcenie i szkolenie

Obrady otworzyła **Pippa Hackett**, sekretarz stanu ds. użytkowania gruntów i bioróżnorodności. Głos zabrali też zaproszeni goście: **Kieran Mulvey**, komisarz ds. sprawiedliwej transformacji w Irlandii; **Declan Harvey**, przewodniczący rady hrabstwa Offaly, i **Séamus Boland**, przewodniczący Grupy Organizacji Społeczeństwa Obywatelskiego i dyrektor generalny IRL.

Séamus Boland wypowiedział się o konferencji w takich słowach: *Bardzo się cieszę, że mogę gościć moją Grupę III EKES-u w Tullamore. Członkinie i członkowie mogą dowiedzieć się z pierwszej ręki, jak sprawiedliwa transformacja jest realizowana w dziedzinie, na którą środki niezbędne do przeciwdziałania zmianie klimatu wywarły największy wpływ. Należy też podkreślić zasadniczą rolę, jaką w tej transformacji odgrywają społeczności. Konieczne jest przy tym dopilnowanie, aby były włączone i zaangażowane na każdym etapie działań.*

Sekretarz stanu **Pippa Hackett** zauważyła z kolei: *Stoimy na progu transformacji – możemy zobaczyć jawiący się przed nami pejzaż, niektórzy z nas już dotknęli stopą nowego gruntu, ale wielu z nas, co zrozumiałe, nie chce w pełni się zaangażować, bo oznacza to pożegnanie się z tym, co znamy i rozumiemy. Organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania niezwykle ważną rolę jako podmioty, które informują o transformacji i motywują do niej zarówno osoby najbardziej dotknięte transformacją, jak i krajowych i europejskich prawodawców, a także pośredniczą pomiędzy nimi. Dzisiejszą konferencję postrzegam jako jeszcze jeden istotny krok na tej drodze dla regionów UE najmocniej dotkniętych transformacją, do których zalicza się też nasz irlandzki region Midlands.*

Wnioski i zalecenia, zapis wideo i zdjęcia z konferencji oraz wystąpienia wszystkich zaproszonych prelegentów można znaleźć na [stronie internetowej EKES-u](#). (jk)

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

[Zwalczanie przemocy motywowanej p?ci?: najpierw s?uchaj](#)

Wystawa wideo w EKES-ie ukazuje przerażające doświadczenia kobiet, które padły ofiarą przemocy w Europie.

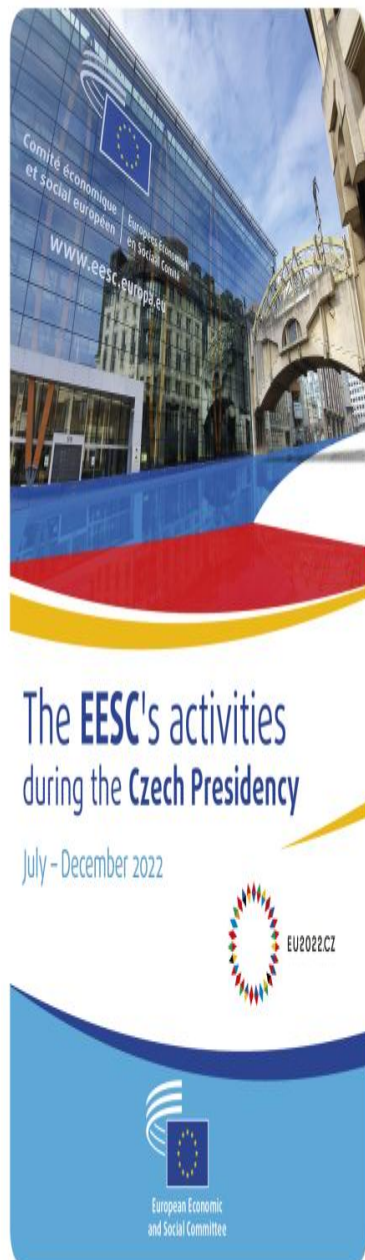
Wystawa wirtualna „Voices of Violence” (Głosy przemocy) składa się z serii dziesięciu krótkich nagrań wideo Duńskiego Instytutu Kultury, w których duńskie, estońskie, łotewskie i litewskie aktorki wcielają się w anonimowe postaci i dają wyraz piętnu, jakie te doświadczenia odcisnęły na psychice kobiet w różnych krajach. Głównym założeniem jest, że wysłuchanie i zrozumienie są pierwszym krokiem na drodze do działania i zmiany.

Wystawę będzie można obejrzeć od 13 lipca do 31 sierpnia. Inauguracja wydarzenia odbędzie się online podczas lipcowej sesji plenarnej EKES-u w związku z przyjęciem jego opinii [„Zwalczanie przemocy wobec kobiet”](#).

Należy ostrzec, że dla niektórych osób tematyka filmów może być niepokojąca czy też przygnębiająca.

Więcej informacji można znaleźć na naszej [stronie internetowej](#).

Działania EKES-u podczas prezydencji czeskiej: lipiec–grudzień 2022 r.

W nowo opublikowanej broszurze wskazano, w jaki sposób EKES zamierza przyczynić się do realizacji celów nadchodzącej prezydencji czeskiej.

Czeska prezydencja w Radzie Unii Europejskiej będzie musiała zmierzyć się nie tylko z kryzysem humanitarnym spowodowanym wojną w Ukrainie, ale także z utrzymującymi się konsekwencjami gospodarczymi konfliktu. To, że Europa nie wyszła jeszcze w pełni z kryzysu spowodowanego pandemią COVID-19, tylko zwiększa to wyzwanie.

Przyszła prezydencja zamierza skupić swoje wysiłki na **zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego, rozwijaniu strategicznej odporności gospodarki UE oraz zwiększaniu zdolności obronnych i cyberbezpieczeństwa w Europie**. Jednocześnie będzie musiała zająć się kwestiami związanymi z zarządzaniem kryzysem uchodźczym i odbudową Ukrainy.

Priorytetami nadchodzącej prezydencji będą również **rządy prawa i odporność instytucji demokratycznych**.

Prezydencja czeska będzie również miała do odegrania ważną rolę w zapewnieniu odpowiednich, przejrzystych i istotnych **działań następczych po Konferencji w sprawie przyszłości Europy**.

EKES zdecydowany jest ściśle współpracować z prezydencją czeską w osiągnięciu tych wspólnych celów. W niedawno opublikowanej broszurze opisano, w jaki sposób każda z sekcji tematycznych EKES-u zamierza wnieść wkład w swój obszar polityki. Podkreślono w niej również kwestie, w których prezydencja czeska zwróciła się do EKES-u o podzielenie się jego fachową wiedzą. Komitet dołoży wszelkich starań, by głosy europejskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego były słyszalne przez cały okres prezydencji.

Broszura dostępna jest w języku angielskim, francuskim, niemieckim i czeskim na [stronie internetowej EKES-u](#). Egzemplarze drukowane można zamówić pod adresem: vipcese@eesc.europa.eu. (fgr)

Zespół redakcyjny

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Współautorzy tego wydania

Amalia Tsoumani (at)
Chrysanthi Kokkini (ck)
Daniela Marangoni (dm)
Daniela Vincenti (dv)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Fabiola Giraldo Restrepo (fgr)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Katharina Radler (kr)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Pablo Ribera Paya (prp)
Thomas Kersten (tk)

Koordynacja

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)
Joris Vanderlinden (jv)

Adres

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny
Budynek im. Jacques'a Delorsa, 99 Rue Belliard,
1040 Brussels, Belgia
tel. (+32 2) 546.94.76
e-mail: eescinfo@eesc.europa.eu

„EKES info” ukazuje się dziewięć razy do roku podczas sesji plenarnych Komitetu. „EKES Info” jest dostępne w 23 językach.

„EKES info” nie stanowi oficjalnego zapisu prac EKES-u. Po informacje tego typu należy sięgać do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej i innych publikacji Komitetu.

Powielanie naszych materiałów – z podaniem źródła „EKES info” – jest dozwolone (prosimy o przesłanie linku redaktorowi naczelnemu).

08/2022